

Mit heur drijent

n verhoal ien t Grunnegers deur Bè Kuipers

Der woonden vrouger ien mien geboortedörp twij vrijgezelle bruiers, Derk en Haarm Sikke-moa. Zai haren n hoesholdster, Tedje, dij bie heur ienwoonde, n vraauw mit n geweldige omvang. Ien mien veurstellen van dou waren ze gewoon mit n kander traauwd. Ik von dat as kiend hail gewoon.

Mor dat was t nait vanzulf, doar kwam ik wel achter mit t older worden. Want zukswat maag nait en heurt nait zo. Dou ik dat deur kreeg, von ik t wel wat roar, twij kerels en n vraauw, en vroug n moal aan mien moeke hou dat zat. Mor doar wol moeke t nait over hebben. Ze waren gewoon nait traauwd en Tedje was doar hoesholdster en doarmit oet.

Derk en Haarm haren n lapkeswinkel, manufacturen zeg mor. Het was n wat muf roekende, betrekkelk duistere winkel mit apmoal bredden aan muur mit oprolde lappen stof. Op teunbaank laag n elstok veur t ofmeten van dij lappen, en n haile dikke, swaarde scheer aan n ket.

t Was zo'n winkel mit recloameborden op muren van: 'KLM, kan langer mee', 'Lonneker vak-kleding', stutsiekoorden boksems van 'Schuttersveld' en ondergoud van 'Jansen en Tilanus, Vriezenveen'. En mit n geweldige slagzin ien volle bredte boven over winkelroet hin: 'Sikkema betekent, u slaagt uitstekend.'

Derk was n grote bonkege kerel. Hai ree op zien Solex bie boeren laangs om pakjes te bezör-gen, dij mevrouw bie heur besteld haar. Of t zummer was, of winter, hait of kold, hai haar aal-tied n laange zwaarde leren jas aan, n grode, widde helm op kop en stevels aan. Derk was n poar joar older as Haarm.

Haarm ston ien winkel en was wat fiener. Hai kon nait zo makkelk van stee kommen, want hai haar wat aan zien heup. Mor hai was ien winkel haildaal op stee. Haarm haar ook wat meer boven ogen as Derk. "Doe de snöt en ik de centen", zee Derk voak tegen Haarm, as e weer mit zien pakkeroazie op pad ging, want hai mos t geld beuren van dikke boeren.

Tedje ging over t hoesholden en mouk heur t eten kloar. Mor Tedje was nait zo haile bieder-hand dat, t ging der sums wel wat om weg. n Hoesholden van Jan Stain, zoepenbrij ien pan-koukspaan, zeg mor. Allain ien winkel, doar Haarm regaaierte, was boudel netjes veur nkander. Tedje bemuide heur ook haildaal nait mit winkel.

Derk, Haarm en Tedje waren dus elk vrijgezel, al hail wat joaren en traauwen zol der ook nait meer van kommen. Zoas t was, zo zol t blieven. En às der aal ais n mens hail verzichteg noar vroug, den zee Haarm: "Ik kín toch ook nait traauwen. Hou mout dat den mit Derk?"

Minsen vrougen heur wel ais òf, of der aigelk wel vraauwlu-vlees aan zat bie dij manlu. t Waren ook ja zukke stieve kerels, doar kon gain vraauw heur bie duren. En toch woonde Tedje der bie ien. Nait ain van de allerknappsten, mor toch n vraauw. En bloud krypt toch oeteindelik doar t nait goan kin ja. Het binnen toch ook gewoon mensen van vlees en bloud? Dat vrougen mensen heur wel ais òf en der waren sums wel ais proatjes.

Mor o wai, as der ais n suggestie heur kaant op doan wer, den was wereld te klain. Wat dochten ze wel. Tedje haar n goud leven bie heur, haar kost en ienwonen tou. Zai kon t hier bie baaide bruiers nait beder kriegen. Mor zai zollen nog nait n vinger noar heur oetsteken! As minsen dat mor goud begrepen. Dat heurde ook ja nait zo, zai waren hail netjes.

En wat zol heur overliden pa der wel nait van zegd hebben? Heur pa haar heur der nog zo veur woarschaauwd, veur vraauwlu. Nee, zai zollen wel oppazen en doar nooit mit begunnen. Doar kwam allain mor ellèn van. En boetendes, zai haren ja n winkel!

Ik zol heur aal laank vergeten wezen, as ik nait noa joaren n moal op t kerkhof kieken wol van mien geboortedörp. Ik maag gern wat op kerkhoven rondstrunen en snuustern. t Is der zo lekker rusteg. En as t din ook nog bie haarsdag is mit roeg weer - n dikke bos wiend dat bloaren mie om kop vlaigen, nait te kold, zuksoorteg weer - vergankelkhaid en zo - din is t veur mie

haldaal kloar. Zo kuierde ik wat bie groaven laangs, zaag t graf van mien aigen olden en hier en doar n oom en taande en ook wat kenizzen. Apmoal dood. Zo gait t ja ien t leven, ainegste zekerheid dij wie hebben.

Dou ik op n duur aanbeland was op n houk mit wat ollere groaven, kwam ik tot mien verwonderd bie n grode, stoande stain ien n opvalend haardstainen bak. n Slag groder as aander groaven. t Widde grint ien stainen bak was soeterg worden en t onkruid ston der tussen aan kijen tou. Stain was ook gruin oetsloagen, mor ledders waren nog dudelk te lezen.

Ien drij kolommen noast nkander ston op dij stain ien kapitoalen:

RUSTPLAATS VAN DERK HENDRIK SIKKEMA aan linker kaant en:

HARM LODEWIJK SIKKEMA aan rechter kaant. En der tussenien:

TEDJE VAN DAM.

Mit joartallen en ales derbie.

Der onder ston nog schreven:

IN LEVEN DRIJVENDE EEN BLOEIENDE MANUFACTURENZAAK.

DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE.

Ik prakkezaaierde n zetje over heur en keek nog weer ais noar t graf, doar ze nou mit heur drijent noast nkander lagen, Tedje tussen twij kerels ien. En dou schoot mie ienains ien t zin, as dat den hier zo is, den hebben ze t haile dörp aal dij joaren meschain wel bie bain had.

Want aigelk wol gainain der officieel aan dat doar bie heur ien hoes wat gebeurde, mor elk-enain docht netuurlek stiekum wel ais wat. En zo konden zai mit heur drijent heur leven net zo leven as ze wollen, zunder aansteut te geven. Dat mos ook wel vanzulf, want aans haren ze ook gain neren mit n winkel ien t overwegend kerkelke dörp.

t Gaaf mie n lichte schok, mor ik mos der aigelk ook wel om laggen. Ien aalsgeval binnen ze nou mit heur drijent ien t hiernoamoals en hebben ze heur gehaim mitnomen.

Groninger verhalen online

De eerder verschenen Groninger verhalen van Bé Kuipers staan 'los' online via:

 www.contactblad.info/groningerverhalen.html
